

U Zagrebu, 10. travnja 2024.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg John F. Kennedy 11

10000 ZAGREB

POSL. BR.: St-17/1999

STEČAJNI DUŽNIK: DIONA d.d. u stečaju, Av. Marina Držića 4, Zagreb, OIB: 36985141288

RAZLUČNI VJEROVNIK: DINOVA-DIONA d.o.o., Zagreb, Donje Svetice 127, OIB: 41112127430, koje zastupa Dario Budimir, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Budimir & Meter, Zagreb, Bogovićeve ulica 4

PODNEŠAK RAZLUČNOG VJEROVNIKA

I Razlučni vjerovnik ponovno, kao i u podnescima od 11. rujna 2023., 17. svibnja 2023., 21. veljače 2023., 31. siječnja 2023. te 22. prosinca 2022. **predlaže sudu razriješiti stečajnog upravitelja radi kršenja zakonom propisanih dužnosti**, nezakonitog postupanja te kršenja sudskog rješenja St-17/1999 od 27. siječnja 2000. i pripadajuće tablice razlučnih vjerovnika s pravom odvojenog namirenja na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, u zk.ul. 939, k.o. Karlovac II, oznake kč. br 1515/4 u iznosu od 13.381.359,45 kn (str 6238 i 6239 stečajnog spisa).

Naime, punih osam godina (od 2016. godine) stečajni upravitelj je protivno zakonu i navedenoj pravomoćnoj sudskog odluci razlučnom vjerovniku nezakonito osporavao pravomoćno utvrđeno razlučno pravo te bez odluke suda i odbora vjerovnika podnosio prigovor i žalbu na upis zabilježbe razlučnog prava u zemljišne knjige, ali i vodio parnicu u kojoj osporava i založno pravo koje je utvrđeno u stečaju, negirajući rješenje suda kojim je vezan i pozivajući se na nepostojeću zastaru, istodobno znajući da je zastara prekinuta prijavom tražbine prema odredbi članka 392. st. 4. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01) sve do okončanja stečajnog postupka. Pravni kontinuitet navedenog članka ZOO-a danas je nomotehnički nastavljen u članku 245. stavku 4. sada važećeg ZOO-a.

„Kad je prekid zastare nastao prijavom tražbine u stečajnom postupku, zastara počinje teći iznova od okončanja tog postupka.“

Naime, Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-17/1999 od 27. siječnja 2000., razlučnom vjerovniku je pravomoćno priznata i utvrđena novčana tražbina u iznosu od 19.054.347,45 kn te pravomoćno utvrđeno i priznato pravo na odvojeno namirenje prodajom navedene nekretnine (str 6238 i 6239 stečajnog spisa). Isto je naznačeno i u Tablici razlučnih vjerovnika s pravom odvojenog namirenja s iskazom priznatog razlučnog prava i hipotekama (založnim pravom) nad objektima koja je sastavni dio rješenja.

Dakle, tim rješenjem su razlučnom vjerovniku pravomoćno priznate (utvrđene) i novčane i nenovčane (stvarnopravne) tražbine uz hipoteku na nekretnini kako slijedi:

1. novčana tražbina
2. **hipoteka (založno pravo)** – stvarno pravo na određenoj stvari (nekretnina Tržnica u Karlovcu) radi namirenja novčane tražbine
3. **razlučno pravo - pravo odvojenog namirenja** novčane tražbine na predmetnoj nekretnini.

Razlučni vjerovnik je još 2016. godine predložio unovčenje predmetne nekretnine, međutim, stečajni upravitelj protupravno komercijalizira nekretninu i prihode kanalizira izvan stečajnog postupka umanjujući stečajnu masu, odbija predložiti prodaju nekretnine, osporavajući pravomoćno sudsko rješenje po kojemu je dužan postupati, a niti sud po prijedlogu razlučnog vjerovnika od 2016. do danas nije donio rješenje o prodaji nekretnine niti pozvao stečajnog upravitelja da postupanje uskladi sa sudskim odlukama i stečajnim zakonom.

Na pravosnažnost i obvezujući učinak sadržaja pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-17/1999 od 27. siječnja 2000. za sve sudionike stečajnog postupka izričito je upozorio i skrenuo pozornost i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj PŽ- 643/2024 od 6. ožujka 2024. donesenoj u parnici (vezanoj uz ovaj stečaj) koja se vodi po tužbi razlučnog vjerovnika radi opravdanja predbilježbe založnog prava, kako slijedi, cit.“:

24. Tužitelj u svojoj žalbi, između ostalog, navodi i kako je njegovo založno pravo utvrđeno u stečajnom postupku, te da isto više ne može biti predmetom ispitivanja u ovom postupku. U rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2064/2021 od 21. ožujka 2022. ovaj je sud ukazao da je, u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom i donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, pitanje razlučnog prava odnosno prava na odvojeno namirenje bilo bitno drugačije riješeno. Naime, u vrijeme otvaranja stečajnog postupka na snazi su bile odredbe Stečajnog zakona objavljenog u („Narodnim novinama“ broj 44/96 i 161/98; dalje: SZ), prema kojima nije bilo prepreke za prijavljivanje i ispitivanje tražbina te prava na odvojeno namirenje.

25. Tek u izmjenama Stečajnog zakona objavljenim u („Narodnim novinama“ broj 129/03) promijenjena je odredba članka 175. SZ-a, te je dodan stavak 4. prema kojemu razlučna prava više nisu bila predmetom ispitivanja. Upravo kako bi se mogao utvrditi točan sadržaj rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, u ukidnom rješenju ukazano je prvostupanjskom sudu na potrebu da odluči o zahtjevu za priklapanje stečajnog predmeta.

26. Prema odredbi članka 181. stavka 1. SZ-a pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplati red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima. Dakle, nije sporno da je odluka kojom je utvrđena tražbina prednika tužitelja u iznosu od 19.054.347,45 kn, s pravom odvojenog namirenja postala pravomoćna (rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-17/99 od 27. siječnja 2000.), te da djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.

27. Ono što tužitelj traži u ovom predmetu jest upis navedenog založnog prava u zemljišne knjige, čime bi se učinak njegovog založnog prava prema pravomoćnom rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-17/99 od 27. siječnja 2000. protekao i na sve treće osobe u smislu članka 122. stavka 1. i članka 264. te članka 267. ZV-a, u smislu zaštite povjerenja u upisana stvarna prava.

Iz citiranog dijela obrazloženja predmetne drugostupanjske odluke **proizlazi jasan pravni nalog drugostupanjskog suda stečajnom upravitelju da rješenje poslovni broj St-17/1999 od 27. siječnja 2000. kao pravomoćna sudska odluka ima i mora imati neposredno pravno djelovanje prema svim sudionicima stečajnog postupka (inter partes), slijedom čega nema nikakvog pravnog opravdanja a kamoli zapreke da se po njemu ne postupa tj. pravno ne djeluje.**

Naime, **VTSRH** kada upućuje na primjenu odredbi mjerodavnog Stečajnog zakona iz 1996., izričito navodi da **su tražbina razlučnog vjerovnika kao i njegovo pravo na odvojeno namirenje već bili predmetom ispitivanja stečajnog suda**, te je u tom postupku postojanje tražbine kao i postojanje samog prava pravomoćno utvrđeno. **Stoga ne mogu biti predmetom daljnjeg ispitivanja niti osporavanja i sva tijela stečajnog postupka su istim vezani i obvezni postupati u cilju namirenja razlučnog vjerovnika (članak 2. Stečajnog zakona).**

Nadalje, iz utvrđenja drugostupanjskog suda sadržanog u točki. 27. njegova obrazloženja da „**tužitelj traži u ovom predmetu... upis navedenog založnog prava u zemljišne knjige, čime bi se učinak njegovog založnog prava prema pravomoćnom rješenju.....protegao i na sve treće osobe....**“ nedvojbeno proizlazi i da **drugostupanjski sud njime potvrđuje ne samo egzistentnost založnog prava razlučnog vjerovnika već i inter partes učinak toga prava**, dok su svrha i učinak parnice radi opravdanja predbilježbe isključivo publikacija već postojećeg prava u zemljišnim knjigama sa ciljem djelovanja erga omnes i ostvarenja zaštite povjerenja u upisana stvarna prava.

Dakle, njena intencija nije niti može biti zasnivanje nekog novog prava, već samo publikacija postojećeg prava sa svrhom stjecanja apsolutnog pravnog učinka.

II. Stoga razlučni vjerovnik **predlaže sudu poduzeti sve zakonom propisane radnje radi namirenja razlučnog vjerovnika, a ostaje kod prijedloga za razrješenje stečajnog upravitelja** iz svih razloga navedenih u podnesku od 22. prosinca 2022. i svim naknadnim podnescima.

III. Nije potrebno ni naglašavati da **stečajni upravitelj i dalje (u gotovo 17 godina od imenovanja) nije podnio niti jedno izvješće o gospodarsko-imovinskom stanju stečajnog dužnika.**

Iz javnih izvora (sudski registar) svima je vidljivo da stečajni upravitelj (pod okriljem stečajnog dužnika), i nakon protupravnog kanaliziranja prihoda trećoj osobi – društvu kćeri Tržnica Karlovac d.o.o. putem zakupa nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, minimalnu dobit društva kćeri (nakon nekontrolirane potrošnje) ne isplaćuje stečajnom dužniku već je kao jedini član skupštine svojom odlukom koristi kao zadržanu u tom društvu, koje je društvo do sada (preko 20 godina) bilo izvan dosega i odluka stečajnog suda.

IV. U odnosu na legitimaciju treće osobe **EOS Matrix d.o.o.** kao novog vjerovnika u stečajnom postupku, razlučni vjerovnik ukazuje sudu da iz očitovanja stečajnog upravitelja na požurnicu vjerovnika Stečajne mase Jadrantekstil d.d. u stečaju, Split od 4. studenog 2015. proizlazi da su **svi vjerovnici drugog višeg isplatnog reda namireni u 100 % iznosu**. Stoga treća osoba ne može biti pravni sljednik isplaćene tražbine koja je prestala namirenjem vjerovnika drugog višeg isplatnog reda Croatia banka d.d. Zato EOS Matrix d.o.o. **ne može imati zakonom priznati pravni interes za uvid u spis.**

Razlučni vjerovnik: DINOVA – DIONA d.o.o., p.p.

budimir&metor
odvjetničko društvo d.o.o.
Dario Budimir
BUDIMIR & METOR | ADVOCATES at law